

I Och han skall förlossa
Israel * från alla dess
missgärningar.
Ant. Hos Herren är nåd
och mycken förlösning
är hos honom.

PSALM 143

Antifon (I, II). Herre,
jag åkallar dig dagligen;
¶ jag sträcker mina
händer mot dig.

I HERRE, hör min bön,
lyssna till min åkallan *
svara mig i din
rättfärdighet, för din
trofasthets skull.

II Och gå inte till doms
med din tjänare * ty
inför dig är ingen
levande rättfärdig.

I Se, fienden förföljer
min själ, han trampar
mitt liv till jorden * han
lägger mig i mörker
såsom de längesedan
döda.

II Och min ande
försmäktar i mig * mitt
hjärta är stelnat i mitt
bröst.

I Jag tänker på forna
dagar, jag begrundar
alla dina gärningar *
dina händers verk
betänker jag.

II Jag sträcker mina
händer till dig * såsom
ett törstigt land längtar
min själ efter dig. Sela.

I HERRE, skynda att svara
mig, ty min ande förgås
† dölj inte ditt ansikte
för mig, * må jag ej bli
lik dem som har farit
ned i graven.

II Låt mig bittida
förmimma din nåd * ty
jag förtröstar på dig.

I Kungör mig den väg
som jag bör vandra * ty
till dig upplyfter jag
min själ.

II Rädda mig från mina
fiender, HERRE * hos
dig söker jag skydd.

I Lär mig att göra din
vilja, ty du är min Gud
* må din gode Ande
leda mig på jämn mark.

II HERRE, behåll mig vid
liv för ditt namns skull
* tag min själ ut ur
nöden för din
rättfärdighets skull.
Ant. Herre, jag åkallar
dig dagligen; jag
sträcker mina händer
mot dig.

PSALM 6

Antifon (I, II). Svara
mig, HERRE, ty god är
din nåd; ¶ vänd dig till
mig efter din stora
barmhärtighet.

I HERRE, straffa mig inte
i din vrede * och tukta
mig inte i din
förtörnelse.

II Var mig nådig, HERRE,
ty jag försmäktar † hela
mig, HERRE * ty ända in
i mitt innersta är jag
förskräckt.

I Ja, min själ är storligen
förskräckt * ack HERRE,
hur länge?

II Vänd åter, HERRE *
rädda min själ, fräls mig
för din nåds skull.

I Ty i döden tänker man
inte på dig * vem tackar
dig i dödsriket?

II Jag är så trött av
suckande * var natt
fuktar jag min säng och
väter mitt läger med
mina tårar.

I Av sorg är mitt öga
förmörkat * det har
åldrats för alla mina
ovänners skull.

II Vik bort ifrån mig, alla
ni ogärningsmän * ty
HERREN har hört min
högljudda gråt.

I HERREN har hört min
åkallan * min bön
upptager HERREN.

II Alla mina fiender skall
komma på skam och
storligen förskräckas *
de skall vika tillbaka
och komma på skam
med hast.
Ant. Svara mig, HERRE,
ty god är din nåd; vänd
dig till mig efter din
stora barmhärtighet.

PSALM 32

Antifon (I, II). Salig den
¶ vars sinne är utan
svek.

I Säll är den vilkens
överträdelse är förlåten
* vilkens synd är
överskyld.

II Säll är den människa
som HERREN inte
tillräknar missgärning *
och i vilkens ande inte
är något svek.

I Så länge jag teg,
försmäktade mina ben *

- vid min ständiga klagan.
- II Ty dag och natt var din hand tung över mig * min livssaft förtorkades som av sommarhetta.
- I Då uppenbarade jag min synd för dig * och överskyldde inte min missgärning.
- II Jag sade: ”Jag vill bekänna för HERREN mina överträdelser” * då förlät du mig min synds missgärning.
- I Därför skall alla fromma be till dig * på den tid då du är att finna.
- II Sannerligen, om än stora vattenfloder kommer * skall de inte nå till dem.
- I Du är mitt beskydd, för nöd bevarar du mig * med räddningens jubel omger du mig.
- II Jag vill lära dig och undervisa dig om den väg du skall vandra * jag vill giva dig råd och låta mitt öga vaka över dig.
- I Var inte som hästar och mulåsnor utan förstånd † på vilka man lägger töm och betsel för att tämja dem * annars får man dem ej fram.
- II Den ogudaktige har många plågor * men den som förtröstar på HERREN, honom omger han med nåd.
- I Var glada i HERREN och fröjda er, ni rättfärdiga * och jubla, alla ni rättsinniga. Amen.
Ant. Salig den vars sinne är utan svek.

PSALM 38-i

Antifon (I, II). HERRE, böj till mig ditt öra ¶ svara mig, ty jag är betryckt och fattig.

- I HERRE, straffa mig inte i din förtörnelse * och tukta mig inte i din vrede.
- II Ty dina pilar har träffat mig * och din hand drabbar mig.
- I Det finns inget helt på min kropp för din vredes skull * inget friskt i mina ben för min synds skull.
- II Ty mina missgärningar går mig över huvudet * såsom en svår börda är de mig för tunga.

- I För att man i Sion må förkunna HERRENS namn * och hans lov i Jerusalem,
- II när alla folk församlas, och alla riken * för att tjäna HERREN.
- I Han har på vägen nedböjt min kraft * han har förkortat mina dagar.
- II Jag säger: Min Gud, tag mig inte bort i mina halva dagar * du vilkens år varar från släkte till släkte.
- I I urtiden lade du jordens grund * och himlarna är dina händers verk.
- II De skall förgås, men du förbliver * de skall alla nötas ut såsom en klädnad.
- I Du skall förvandla dem såsom man byter om sin dräkt * och de försvinner.
- II Men du är densamme * och dina år skall inte ha någon ände.
- I Dina tjänares barn skall få bo i landet * och deras avkomma skall bestå inför dig.
Ant. HERREN skall döma jordens krets med rättfärdighet, han skall skipa lag bland folken med rättvisa.
- PSALM 130**
Antifon (I, II). Hos Herren är nåd ¶ och mycken förlossning är hos honom.
- I Ur djupen ropar jag till dig, HERRE. † HERRE, hör min röst * låt dina öron akta på mina böners ljud.
- II Om du, HERRE, vill tillräkna missgärningar * HERRE, vem kan då bestå?
- I Dock, hos dig är ju förlåtelse * för att man må frukta dig.
- II Jag väntar efter HERREN, min själ väntar * och jag hoppas på hans ord.
- I Min själ väntar efter HERREN mer än väktarna efter morgonen * ja, mer än väktarna efter morgonen.
- II Hoppas på HERREN, Israel; ty hos HERREN är nåd * och mycken förlossning är hos honom.

- II Jag är lik en pelikan i öknen * jag är såsom en ugglan bland ruiner.
- I Jag får ingen sömn * och har blivit lik en ensam fågel på taket.
- II Hela dagen smädar mig mina fiender * de som rasar mot mig förbannar med mitt namn.
- I Ty jag äter aska såsom bröd * och blandar min dryck med gråt.
- II För din vredes och förtörmelses skull * därför att du har gripit mig och kastat bort mig.
- I Mina dagar är såsom skuggan, när den förlängs * och jag själv förvissnar såsom gräs.
- II Men du, o HERRE, tronar evinnerligen * och din åminnelse varar från släkte till släkte.
- Ant.* Herre, lär oss betänka hur få våra dagar är, för att vi må få visa hjärtan.
- PSALM 102-ii**
- Antifon* (I, II). HERREN skall döma jordens krets med rättfärdighet, ¶ han skall skipa lag bland folken med rättvisa.
- I Du skall stå upp och förbarma dig över Sion† se, det är tid att du bevisar det nåd * ja, stunden har kommit.
- II Ty dina tjänare har dess stenar kära * och ömkar sig över dess grus.
- I Då skall hedningarna frukta HERRENS namn * och alla jordens konungar din härlighet,
- II när en gång HERREN har byggt upp Sion * och uppenbarat sig i sin härlighet,
- I när han har vänt sig till de utblottades bön * och upphört att förakta deras bön.
- II Det skall tecknas upp för ett kommande släkte * och det folk som blir skapat skall lova HERREN,
- I att han har blickat ned från sin heliga höjd * att HERREN har skådat från himmelen ned till jorden.
- II För att höra den fångnes klagan * för att befria dödens barn.

- I Mina sår stinker och flyter * för min dårskaps skull.
- II Jag går krokig och mycket lutande * hela dagen går jag sörjande.
- I Ty mina höfter är fulla av brand * och inget helt finns på min kropp.
- II Jag är vanmäktig och illa sönderslagen * jag klagar för mitt hjärtas jämmers skull.
- I Herre, du känner all min längtan * och min suckan är dig inte fördold.
- II Mitt hjärta slår häftigt * min kraft har övergivit mig.
- I Mina ögons ljus * också det är borta.
- II Mina vänner och anhöriga håller sig fjärran ifrån min plåga * och mina närmaste har ställt sig långt ifrån.
- Ant.* HERRE, böj till mig ditt öra och svara mig, ty jag är betryckt och fattig.
- PSALM 38-ii**
- Antifon* (I, II). Vår hjälp är i HERRENS namn ¶ hans som har gjort himmel och jord.
- I Snaror lägger de ut, som står efter mitt liv † de som söker min ofärd talar vad fördärvligt är * på svek tänker de hela dagen.
- II Men jag är lik en döv, som inget hör * och lik en stum, som inte upplåter sin mun.
- I Ja, jag är lik en man som inget hör * och som inte har något gensvar i sin mun.
- II Se, på dig, HERRE, hoppas jag * du skall svara, Herre, min Gud.
- I Ty jag fruktar att de annars får glädja sig över mig * att de skall förhäva sig över mig, när min fot vacklar.
- II Ty jag är nära att falla * och min plåga är alltid inför mig.
- I Ja, jag måste bekänna min missgärning * och jag sörjer över min synd.
- II Men mina fiender får leva och är mäktiga * många är de som hatar mig utan sak.

- I De som lönar gott med ont, och som står mig emot * därför att jag far efter det goda.
- II Övergiv mig inte, HERRE * min Gud, var inte långt ifrån mig.
- I Skynda till min hjälp * Herre, du min frälsning.
Ant. Vår hjälp är i HERRENS namn, hans som har gjort himmel och jord.

PSALM 51-i

Antifon (I, II). Hör min röst efter din nåd, o HERRE, ¶ behåll mig vid liv enligt ditt domslut.

- I Gud, var mig nådig efter din godhet, * utplåna alla mina överträdelser efter din stora barmhärtighet.
- II Två mig väl från min missgärning * och rena mig från synd.
- I Ty jag känner mina överträdelser * och min synd är alltid inför mig.
- II Mot dig allena har jag syndat * och gjort vad ont är i dina ögon.

- I För att du må finnas rättfärdig i dina ord * och rättvis i dina domar.
- II Se, i synd är jag född * och i synd har min moder avlat mig.
- I Du har ju behag till sanning i hjärtegrunden * så lär mig då vishet i mitt innersta.
- II Rena mig med isop, så att jag blir ren * två mig, så att jag blir vitare än snö.

- I Låt mig förnimma fröjd och glädje * låt de ben som du har krossat få fröjda sig.
- II Vänd bort ditt ansikte från mina synder * och utplåna alla mina missgärningar.
Ant. Hör min röst efter din nåd, o HERRE, behåll mig vid liv enligt ditt domslut.

PSALM 51-ii

Antifon (I, II). HERRE, vi känner vår ogudaktighet, ¶ våra fäders missgärning, ty vi har syndat mot dig.

- I Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta * och giv

- mig på nytt en frimodig ande.
- II Förkasta mig inte från ditt ansikte * och tag inte din helige Ande ifrån mig.
- I Låt mig åter få fröjdas över din frälsning * och håll mig uppe med villighetens ande.
- II Då skall jag lära överträdarna dina vägar * och syndarna skall omvända sig till dig.
- I Rädda mig undan blodstider, Gud, du min frälsnings Gud * så skall min tunga jubla över din rättfärdighet.
- II HERRE, öppna mina läppar * så att min mun kan förkunna ditt lov.
- I Ty du har inte behag till offer † annars skulle jag giva dig sådana * till brännoffer har du inte lust.
- II Det offer som behagar Gud är en förkrossad ande * ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, inte förakta.
- I Gör väl mot Sion i din nåd † bygg upp Jerusalems murar. * Då

skall du undfå rätta offer som behagar dig. Amen.

Ant. HERRE, vi känner vår ogudaktighet, våra fäders missgärning, ty vi har syndat mot dig.

PSALM 102-i

Antifon (I, II). Herre, lär oss betänka ¶ hur få våra dagar är, för att vi må få visa hjärtan.

- I HERRE, hör min bön * och låt mitt rop komma inför dig.
- II Dölj inte ditt ansikte för mig, när jag är i nöd † böj ditt öra till mig * när jag ropar, så skynda att svara mig.
- I Ty mina dagar har försvunnit såsom rök * benen i min kropp är förtorkade såsom av eld.
- II Mitt hjärta är förbränt såsom gräs och förvissnat * ty jag förgäter att äta mitt bröd.
- I För min högljudda suckans skull * tränger benen i min kropp ut till huden.